

Hans Habe

BUDAPESTEN

— Tizennégy nyelven jelennek meg a könyveim —, ezt minden kérdés nélkül mondom —, de én a »Halál Texasban« budapesti sikerének örültem igazában. Hiába, az embernek a »szülőfaluja« a legfontosabb.

Hans Habe mondja ezt, itt-hon Budapesten, a »szülőfalujában«. A magyar származású író már az óvodáit is külföldön végezte, németül tanulta meg a betűvetést és bár öt nyelven beszél folyékonyan —, köztük magyarul is —, nagysikerű műveit mindig német nyelven írja.

Új könyvének, a »Küldetés«-nek magyar kiadását beszélt meg itthon a Kossuth kiadóval, aztán nyaralt is egy kicsit Tihanyban és a Margitszigeten. A »Küldetés« karácsonyra jelenik meg. Jövő évre tervezik az »Elesnek mellőlem ezereken« című háborús regény kiadását, majd soron következnek a rendkívül érdekes és ma is időszerű »Off limits« című regénye, amely az amerikaiak németországi megszállását mutatja be a koronatanú hitelességével.

Hans Habe újságíróként kezdte karrierjét. Az is maradt végig, vérbeli hírlapíró, mint azt a világsikerű Halál Texasban bizonyítja.

— Még húszéves sem voltam amikor sok szorongalom

Hans Habe

(Vámos László felvétele)

Magyar Hírek 1965 Szeptember

és némi szerencse segítségével, világszenzációt ástam ki, — meséli. — 1931-ben a bécsi hetilap, ahol dolgoztam, névtelen levelet kapott. Valaki felhívta a figyelmünket, nyomozunk Braunauban, Hitler születési helyén, érdekes dolgokat fogunk megtudni. Mint vállalkozó szellemű ifjú oda utaztam és sok munkával kiderítettem, amit aztán az egész világsajtó átvett: Hitlert Schicklgrubernek hívták

Új regényéről ezt mondja:

— »Mission« címmel jelent meg nyugaton. 1938-ban játszódik és a háború elkerülésére irányuló kísérleteket írtam meg, részben dokumentumok alapján, részben pedig a fantáziám segítségével.

Habenak majdnem minden regényéből film is készült. Most forgatja a Tarnovszka című, ugyancsak »bestseller« regényéből készült filmet Luchino Visconti, a haladó szellemű olasz rendező, Rommy Schneiderrel a címszerzőben.

Kértük az író, meséljen valamit háborús élményeiről, azokról a kalandokról, amelyek annyi nagysikerű mű megírására ösztönözték.

Mosolyogva válaszolja:

— Én tulajdonképpen két háborúban vettem részt, noha az első világháború idején épp hogy jární tanultam. Mégis két háborút sorolhatok személyes élményeim közé. 1930-ban beléptem a francia idegenlégióba. A fegyverletétel után Dieuzbe kerültem, a lötharingiai fogolytáborba, mint altiszt. A németek sokszor rendelték ki munkára Nancyba, ahol a francia ellenállási mozgalom tagjainak a segítségével megszökhetttem. Sok viszontagság után előbb a meg nem szállt Franciaországba, majd Svájcba kerültem. Beléptem az amerikai hadseregbe, s ekkor kezdtem katonai karrieremet, mint baka. Afrikában hadnaggyá léptettek elő, olasz földön lettem főhadnagy, Luxemburgban kapitány és végül a megvert Németországban őrnagy. A háború után a megszállt Németország 18 napilapját ellenőriztem.

Amikor megdicsérik tökéletes magyar kiejtését, ezt a bókot a feleségére, Balla Lícire, a háború előtti esztendő kedvelt primadonnájára hárítja.

— Neki köszönhetem, hogy felnőtt koromban ennyire megtanultam a magyar nyelvet és élvezhetem Arany János, Móricz Zsigmond, József Attila műveit — eredetiben. Feleségem egyébként búcsút mondott a színpadnak —, s most nagyszerűen alakítja a feleség szerepét. Asconában lakunk, ott nyugodtan tudok dolgozni —, egyetlen szenvedélyem a munka.

Arra kérjük, mondjon valamit Budapestről.

— Mint író, fázom a sablonoktól. Mégis csak azt mondhatom, amit bizonyára elmondtak már mások is: nagyon sok minden tetszik és nagyon jól érzem magam. De a legnagyobb attrakció Budapesten: az emberek kedvessége.

Stella Adorján

HABE
Magyar Hírek 1965 Szeptember

Ekönyv